

1. лечење заражених пчелињих заједница најмање два пута годишње, у пролеће и у јесен;

2. одстрањивање поклопљених трутовских личинки из кошница и примена других метода за уништавање паразита;

3. забрана премештања заражених пчелињих заједница до завршетка одређеног лечења.

Члан 15.

Сматра се да је варооза у зараженом пчелињаку престала ако су проведене све наређене мере из члана 14. овог правилника.

Члан 16.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 09-335-446/97

21. фебруара 1997. године

Министар,

Ђоја Арсенивић, с.р.

115

На основу члана 34. став 5. Закона о здравственој заштити животиња и ветеринарској делатности („Службени гласник Републике Српске”, број 11/95), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде, д о н о с и

П РА В И Л Н И К

О М Е Р А М А ЗА СУЗБИЈАЊЕ И ИСКОРЕЊИВАЊЕ ЕНЗООТСКЕ ЛЕУКОЗЕ ГОВЕДА

Члан 1.

Овим се правилником прописују мере за сузбијање и искорењивање ензоотске леукозе говеда (*Lucosis enzootica bovum*).

Члан 2.

Оболелим од ензоотске леукозе сматрају се говеда код којих се:

1. серолошким испитивањем (agar-gei имунодифузиони тест или ЕЛИСА) утврди позитивна реакција;

2. приликом клања у органима или ткивима, утврде морфолошке и патохистолошке промене карактеристичне за ензоотску леукозу.

Члан 3.

Сумњивим на ензоотску леукозу сматрају се говеда:

1. која показују клинички манифестне промене карактеристичне за ензоотску леукозу (отечени лимфни чворови и др.);

2. код којих нису установљене туморозне промене на кожи, лимфним чворовима и органима, а серолошко испитивање даје сумњиву реакцију;

3. која потичу из стада у којима је утврђена леукоза или сумња на ензоотску леукозу;

4. код којих су приликом клања или угинућа утврђене карактеристичне туморозне промене, а није обављено патохистолошко испитивање,

5. код којих је при хематолошком испитивању утврђена леукоцитоза с изразитом лимфоцитозом преко (65%).

Члан 4.

Обавезном дијагностичком испитивању на ензоотску леукозу подлежу сва говеда која су навршила шест месеци старости.

Дијагностичком испитивању из става 1. овога члана подлежу расплодна говеда:

1. у свим облицима специјализоване сточарске производње (фармама) једанпут годишње;

2. у газдинствима индивидуалних држалаца најмање једанпут у пет година.

Члан 5.

Обавезном дијагностичком испитивању на ензоотску леукозу подлежу и говеда која се воде на сајмове, смотре и изложбе или се увозе из других земаља, као и новонабављена говеда која се увозе у узгоје за расплод.

Члан 6.

Дијагностичко испитивање на ензоотску леукозу не проводи се 15 дана пре телења и 15 дана након телења те 30 дана након примене алергена и вакцине.

Члан 7.

Кад се утврди постојање ензоотске леукозе говеда или постоји сумња на ензоотску леукозу говеда у зараженом ће се или на заразу сумњиву дворишту наредити следеће мере:

1. издвајање оболелих и на болест сумњивих говеда;

2. попис и обележавање оболелих и на болест сумњивих говеда. Грла с позитивном серолошком реакцијом обележавају се словом Л, величине 8 цм, које се утискује врућим жигом;

3. обележавање ушним маркицама или тетовирањем на болест сумњивих говеда и обавезно дијагностичко испитивање серолошким методом свака три месеца, док се код свих говеда не постигну два узастопна негативна резултата;

4. забрана допреме здравих говеда међу оболела и на болест сумњива говеда;

5. забрана стављања у промет оболелих и на болест сумњивих говеда осим за клање;

6. индивидуални поступак с говедима при лечењу и предузимању других стручних захвата у складу с принципима асепсе и антисепсе.

У уверење о здравственом стању говеда оболелих од ензоотске леукозе која се упућују на клање, уписује се ознака „ензоотска леукоза говеда”.

Члан 8.

Сматра се да је ензоотска леукоза говеда престала кад се уклоне сва говеда оболела од ензоотске леукозе, проведе завршна дезинфекција и кад се при провођењу два узастопна серолошка дијагностичка испитивања, у тромесечном раздобљу, код преосталих говеда не утврди позитивна реакција.

Члан 9.

О предузетим мерама из овог правилника доставља се Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде - Ресору ветеринарске службе, извештај који садржи: назив општине и места у ком је утврђена ензоотска леукоза говеда, име држаоца говеда, ознака говеда која се подвргавају испитивању на ензоотску леукозу и резултат тог испитивања.

Члан 10.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 09-335-445/97

21. фебруара 1997. године

Министар,

Ђоја Арсенивић, с.р.

116

На основу члана 34. став 5. Закона о здравственој заштити и ветеринарској делатности („Службени гласник Републике Српске”, број 11/95), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде, д о н о с и

П РА В И Л Н И К

О М Е Р А М А ЗА СУЗБИЈАЊЕ И ИСКОРЕЊИВАЊЕ БРУЦЕЛОЗЕ ГОВЕДА, ОВАЦА, КОЗА И СВИЊА

Члан 1.

Ради сузбијања и искорењивања бруцелозе говеда, оваца, коза и свиња примењују се мере предвиђене овим правилником.

Члан 2.

Оболелима од бруцелозе сматрају се говеда, овце, козе и свиње код којих се узрочници бруцелозе (*Brucella abortus*, *Brucella ovis*, *Brucella melitensis*, *Brucella suis*) изолују из секрета, екскрета, крви, органа или побачених фетуса.

Оболелима од бруцелозе сматрају се говеда ако се серолошким испитивањем, методом споре аглутинације, утврди да 1 мл серума крви садржи 100 или више интер-

националних јединица аглутинина, а реакцијом везивања комплемента добије позитиван резултат.

Оболелима од бруцелозе сматрају се свиње ако 1 мл њиховог крвног серума садржи 100 или више интернационалних јединица аглутинина, а и свиње које потичу из бруцелозом зараженог стада код којих се у 1 мл крвног серума утврди више од 50 интернационалних јединица аглутинина и добије позитиван резултат реакције везивања комплемента.

Оболелима од бруцелозе сматрају се овце и козе код којих се у 1 мл крвног серума утврди 50 или више интернационалних јединица аглутинина, с тим да је спора аглутинација изведена у 5% отопици NaCl и да је реакцијом везивања комплемента добијен позитиван резултат.

Код запата и стада говеда, оваца, коза и свиња, уз наведене резултате серолошких испитивања, на бруцелозу морају указивати и анамнестички, епизоотиолошки и клинички подаци.

Члан 3.

Сумњивим на бруцелозу сматрају се говеда код којих се серолошким испитивањем крви, методом споре аглутинације, утврди да 1 мл серума садржи од 30 до 100 интернационалних јединица аглутинина односно методом брзе аглутинације утврди позитивна реакција.

Сумњивим на бруцелозу сматрају се овце, козе и свиње код којих се серолошким испитивањем, методом споре аглутинације, утврди да 1 мл серума садржи од 20 до 50 интернационалних јединица аглутинина односно методом брзе аглутинације утврди позитивна реакција.

Крв свих животиња код којих је лабораторијским испитивањем добијена сумњива реакција на бруцелозу, а и крв животиња код којих је добијен позитиван резултат методом споре или брзе аглутинације који није потврђен методом реакције везивања комплемента, мора се у року од два месеца најмање два пута прегледати, упоредо методом споре аглутинације и методом реакције везивања комплемента.

Ако се поновним испитивањем крви животиња сумњивих на бруцелозу утврди исти или нижи садржај аглутинина, а метода везивања комплемента да негативан резултат, животиње и стада из којих потичу, сматраће се незараженим.

Ако се поновним испитивањем крви животиња сумњивих на бруцелозу утврди већи садржај аглутинина при спорој аглутинацији и реакција везивања комплемента да позитиван резултат, животиње ће се сматрати оболелим од бруцелозе.

У двориштима у којима је утврђена позитивна или сумњива реакција на бруцелозу, методом споре аглутинације или методом брзе аглутинације, обавезан је преглед укупног броја животиња у том дворишту најмање два пута у року од два месеца након утврђивања позитивне или сумњиве реакције.

Резултати претраге крви оваца, коза и свиња на бруцелозу не односе се само на поједине животиње него и на читаво стадо.

У запатима говеда у којима је утврђена бруцелоза, обавезан је преглед најмање три пута у року три месеца.

Члан 4.

Дијагностичком испитивању крви методом споре аглутинације подлежу најмање једанпут годишње расплодна говеда и расплодне свиње у свим облицима организоване сточарске производње (фарме) и расплодна говеда и свиње у приватном власништву ако су намењени за репродукцију.

Дијагностичком испитивању крви на бруцелозу подлежу животиње за обнову, проширење и стварање нових запата из властитог расплода, или набављене из других запата, а пре увођења у узгој односно коришћења за расплод.

Дијагностичко испитивање постојећих запата расплодних оваца и коза наведеном методом обавља се зависно о епизоотиолошкој ситуацији, док се мушки расплодна морају претражити два пута годишње, први пут пред сезону припуста.

Члан 5.

Дијагностичко испитивање говеда, оваца, коза и свиња обавезно је у следећим случајевима:

1. код побачаја и након истека 15 дана од дана побачаја;
2. ако се код животиње утврде клинички знаци бруцелозе;
3. ако се при клању или пато-анатомском прегледу утврде промене за бруцелозу;
4. ако се код људи који су били у контакту са животињама или продуктима од животиња, утврди бруцелоза.

Члан 6.

Дијагностичко испитивање на бруцелозу врши се у Ветеринарском заводу Републике Српске.

Члан 7.

У дворишту и објекту у којем је утврђена сумња на бруцелозу говеда, оваца, коза или свиња, паредиће се издвајање сумњивих животиња и двократни преглед њихове крви у року од два месеца.

Члан 8.

У дворишту и објекту у којима је утврђена бруцелоза говеда, оваца, коза или свиња, наредиће се следеће мере:

1. забрана кретања оболелих животиња и заражених стада изван зараженог објекта и зараженог дворишта;
2. сутаназија заражених стада оваца и коза;
3. принудно клање заражених говеда;
4. кастрација свиња заражених узгоја;
5. нешкодљиво уклањање побачених фетуса, лохија и плаценти;
6. нешкодљиво уклањање лепеза еутанизираних животиња;
7. дијагностичко испитивање на бруцелозу свих животиња које се могу заразити бруцелозом у том дворишту;
8. дијагностичко испитивање свих говеда, приплодних свиња, оваца и коза у зараженом месту;
9. забрана употребе млека и млечних производа из заражених стада оваца и коза;
10. ограничење коришћења за расплод животиња из зараженог дворишта, осим вештачким осемењавањем;
11. дезинфекција зараженог објекта и зараженог дворишта и обавезно уклањање простирке, горњих слојева земље и њихово закопавање;
12. паковање и одлагање стајњака из заражених објеката.

Члан 9.

Сматра се да је бруцелоза говеда престала у зараженом запату, ако је након трократног прегледа у размаку од три месеца добијен негативан резултат и ако су у зараженом дворишту и објекту проведене све наређене мере, уз услов да је трећи преглед обављен најкасније 15 дана након последњег телења.

Члан 10.

Сматра се да је бруцелоза оваца, коза и свиња престала у зараженом дворишту ако су извршене све наведене ветеринарско-санитарне мере, ако су два серолошка прегледа крви обављена код свих животиња које могу оболети од бруцелозе у том дворишту, у размаку од месец дана дала негативан резултат и ако је од последњег прегледа прошло најмање 60 дана.

Члан 11.

О извршењу мера прописаних овим правилником доставља се извештај Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде - Ресору ветеринарске службе, који садржи: назив општине, место, име или назив држаоца животиња, врсте животиња које су подвргнуте дијагностичком испитивању с ознаком животиња, резултате, дијагностичког испитивања и врсту дезинфекционог средства које је употребљено у зараженом објекту и дворишту.

Члан 12.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 09-335-444/97
21. фебруара 1997. године

Министар,
Ђојо Арсенивић, с.р.

117

На основу члана 34. став 5. Закона о здравственој заштити и ветеринарској делатности („Службени гласник Републике Српске”, број 11/95), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде, д о н о с и

ПРАВИЛНИК О МЕРАМА ЗА СУЗБИЈАЊЕ И ИСКОРЕЊИВАЊЕ ЊУКАСТЛСКЕ БОЛЕСТИ ПЕРНАТЕ ЖИВИНЕ

Члан 1.

Овим се правилником прописују мере за сузбијање и искорењивање њукастлске болести пернате живине.

Члан 2.

Под јатом пернате живине у интензивној производњи (фармама), према овом правилнику подразумева се група пернате живине у једном или више ограђених објеката.

Под јатом пернате живине у интензивним условима, према овом правилнику, подразумева се сва живина у већем броју дворашта или у целом насељу.

Члан 3.

Оболелом од њукастлске болести сматра се перната живина за коју се клиничким, патоанатомским и лабораторијским претрагама докаже да болује од њукастлске болести пернате живине, те непосредно издвајањем вируса или посредно серолошким претрагама утврди болест.

Члан 4.

Ако се утврди њукастлска болест пернате живине у објектима, двораштима и насељеним местима, наредити се следеће мере:

1. затварање заражених објеката, дворашта и насеља;
2. забрана промета пернате живине, меса и производа пернате живине, јаја и перја из заражених објеката, дворашта и насељених места;
3. еутаназија пернате живине оболеле од њукастлске болести у објекту или у дворашту и нешкодљиво уклањање лешева утинуле и еутаназиране пернате живине;
4. забрана клања пернате живине из зараженог објекта и зараженог дворашта;
5. забрана одржавања пијаца, сајмова, изложби и других смотри у зараженим местима;
6. уништавање или стерилизација хране, затечене у зараженом објекту, намењене живини;
7. дезинфекција, дезинсекција и дератизација заражених објеката и непосредне околине;
8. паковање стајњака из заражених објеката и забрана његове употребе најмање месец дана од дана завршетка паковања;
9. забрана рада инкубатора у насељеним местима, ако ти инкубатори служе за непосредно стављање једнодневних пилића у промет.

Члан 5.

Сва јата пернате живине на фармама и репродукциона јата морају бити имуна против њукастлске болести пернате живине.

Лабораторијска провера имунитета обавља се поступком инхибиције хемаглутинације пре и након цељења и обавезна је за сва јата пернате живине.

Број или пропенат узорака крвних серума, што одређује надлежни ветеринарски инспектор, лабораторијски се претражује на основу претходно прибављеног мишљења овлашћене дијагностичке институције.

Члан 6.

У јатима пернате живине код индивидуалних држалаца у екстензивним условима гајења, обавезно је одржавати имунитет против њукастлске болести пернате живине заштитним цељењем које се у тим јатима проводи најмање два пута годишње.

Члан 7.

Сматра се да је њукастлска болест пернате живине преста у зараженом јату, односно зараженом простору кад од последњег утинућа или еутаназије пернате живине у том јату или дворашту протекне најмање 30 дана, под условом да су проведене и све друге наређене мере.

Члан 8.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 09-335-442/97
21. фебруара 1997. године

Министар,
Ђојо Арсенивић, с.р.

118

На основу члана 4. Закона о трговини („Службени гласник Републике Српске”, број 16/96), министар трговине и туризма, д о н о с и

ПРАВИЛНИК О ИЗМЕНАМА ПРАВИЛНИКА О МИНИМАЛНИМ, ТЕХНИЧКИМ И КВАЛИФИКАЦИОНИМ УСЛОВИМА ЗА ОБАВЉАЊЕ ШПЕДИТЕРСКЕ ДЕЛАТНОСТИ И ПОСЛОВА

Члан 1.

У Правилнику о минималним, техничким и квалификационим условима за обављање шпедитерске делатности и послова („Службени гласник Републике Српске”, број 22/96), члан 4. мења се и гласи:

„Шпедитерске послове могу обављати радници који испуњавају следеће услове:

- 1) да имају завршену високу или вишу школу;
- 2) да имају најмање једну годину радног искуства на пословима спољнотрговинског промета, односно економских односа са иностранством;
- 3) да имају средње активно знање једног светског језика;
- 4) да имају завршену средњу школу и 10 година радног искуства на шпедитерским пословима”.

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-32-1317/97
28. фебруара 1997. године

Министар,
Млађен Џицовић, с.р.

119

На основу члана 4. став 4. Закона о трговини („Службени гласник Републике Српске”, број 16/96), министар трговине и туризма, д о н о с и

ПРАВИЛНИК О МИНИМАЛНИМ УСЛОВИМА У ПОГЛЕДУ ПОСЛОВНОГ ПРОСТОРА, УРЕЂАЈА И ОПРЕМЕ ЗА ОБАВЉАЊЕ ТРГОВИНСКЕ ДЕЛАТНОСТИ

I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником уређују се минимални технички услови у погледу просторија, уређаја и опреме за обављање промета робе и вршење услуга у промету.

Члан 2.

Промет робе и вршење услуга у промету обавља се у за то обезбеђеним пословним и др. просторијама које испуњавају прописане услове техничке опремљености.